

PROLOOG

Dagdromen

Ik kijk op de klok en zie dat het net zeven uur is. De zomervakantie is vandaag officieel begonnen, dus ik hoef nog niet op te staan en blijf lekker liggen. Wat een geweldig schooljaar hebben we achter de rug!

Een jaar geleden kregen mijn vriendinnen en ik te horen dat we alle vijf een bijzonder talent hebben. Mijn tweelingzus Rozemarijn kan gevoelens en gedachtes lezen. Emma weet alles van planten en kan ze laten groeien op de meest bijzondere plekken. Olivia kan met dieren praten en haar nicht Victoria kan mensen, dieren en objecten verplaatsen zonder ze aan te raken. Zelf heb ik het coolste talent: ik kan namelijk het weer beïnvloeden. Oké, dat gaat nog niet altijd even goed. Als ik erg boos ben dan onweert het ineens in huis en als ik blij ben kan het zo maar heel warm worden. Van die kleine ongelukjes waar ik op dat moment echt niets aan kan doen. Gelukkig heeft mama hetzelfde talent en zij helpt me als het mis gaat. Mama heeft me het afgelopen jaar getraind in het bijzondere bos en ik heb mijn talent steeds beter onder controle.

Ongelukken komen dus steeds minder vaak voor.

Dat bijzondere bos hebben we ook pas vorig jaar ontdekt. Het bijzondere bos is een plek waar we helemaal onszelf kunnen zijn en die ons geeft wat we nodig hebben. Toverboeken, een leslokaal, of iets anders, waarvan we niet eens weten dat we het bestaat. Onze moeders en oma's, die ook een talent hebben, komen er al jaren en wij wisten van niets! Pas in de zomer van ons dertiende jaar vertelden ze over het bijzondere bos. Dat was een paar dagen nadat ze ons verteld hadden over ons talent. Kort daarna zijn onze moeders Maria en Irene samen met Lilly, Elisabeth en Tosca begonnen met onze lessen. Zij leren ons hoe we onze talenten kunnen gebruiken. Emma en haar moeder Lilly hebben hetzelfde talent, botanica. Rozemarijn heeft hetzelfde talent als Tosca, de oma van Olivia en Victoria. Rozemarijn en Tosca zijn allebei spirita. Victoria en haar tante Elisabeth zijn movera's. Olivia is anima, net als mam.

Ik heb geprobeerd te onderzoeken wat de logica hierachter is. Ik verwachtte dat we hetzelfde talent als onze moeder of oma zouden hebben, maar het lijkt nogal willekeurig te zijn. Toen ik Tosca ernaar vroeg, zei ze dat ze nooit heeft kunnen achterhalen waarom de talenten zo verschillend worden verdeeld. Ze wist alleen dat je meisje moet zijn om het talent te krijgen, daarom zijn er geen jongens en mannen in het bos. Het was een erg leuk gesprek!

Zo open over onszelf en onze krachten praten kan goed in het bos. Daarbuiten praten we alleen over wat we kunnen als we absoluut zeker zijn dat niemand ons kan horen. Vroeger werden vrouwen zoals wij heks genoemd en hebben ze vreselijke

dingen meegemaakt. Mama heeft me een paar voorbeelden gegeven, waardoor ik goed snap dat we onze talenten geheim moeten houden. De wereld is sindsdien behoorlijk veranderd, maar iedereen die iets magisch kan wordt nog steeds niet geaccepteerd. Mensen zonder talent weten dus niets van ons bestaan.

Het bijzondere bos is niet alleen een veilige plek om onze talenten te oefenen, maar ook de coolste plek ever. Om er te komen hoef ik alleen maar in te loggen op de website van het bos. Gewoon met mijn smartphone. Die heb ik altijd bij me, dus dat is lekker makkelijk. En dan ... poef! Sta ik in het bos, precies op de plek waar ik moet zijn. Vaak is dat bij de waterval. Daar helpt mama me om mijn talent te leren gebruiken. Bij de waterval zijn we helemaal op ons gemak. Die maakt namelijk zo veel lawaai dat ik al mijn frustraties eruit kan gillen zonder dat iemand iets hoort. De waterval gaat vervolgens over in kalmer water, waar ik regelmatig in ga zwemmen. Op sommige delen kan ik er ook in of naast staan om daar met mam de krachten van de natuur naar onze hand te zetten.

Ik ben ook een paar keer op totaal andere plekken terechtgekomen, zoals bijvoorbeeld in de rozentuin. Dat is het lievelingsplekje van Lilly. Zij liet me een keertje zien welke kruiden ik het beste kan eten als ik weer eens buikpijn heb. Die buikpijn heb ik altijd als ik me te druk maak. Mam heeft me eerst naar de huisarts en het ziekenhuis gestuurd. Zo weet ik dat het van de stress komt en niet iets fysieks is. Via het ziekenhuis heb ik hypnotherapie gekregen, wat goed heeft geholpen. Maar soms helpt het niet genoeg en dan zijn er gelukkig de kruiden van Lilly.